

РЕШЕНИЕ

№ 90

град Перник, 6 август, 2010 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд, град Перник, в открито съдебно заседание на 21 юли, две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Емилия Иванова

При секретаря А.М. и с участието на прокурора Цветков, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД № 96 по описа за 2010 г. , за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба от Н.И.К., против решение № 249 от 04.05.2010г., постановено по НАХД № 202/ 2010г., по описа на Районен съд, град Перник, с което е потвърдено наказателно постановление № 2196/13.11.2009г., издадено от Началник сектор "Пътна полиция" Перник. С така потвърденото наказателно постановление на Н.К., на основание чл. 182, ал. 3, т. 4 от ЗДвП са му наложени административни наказания: "глоба" в размер на 200лв. и "лишаване от право да управлява моторно превозно средство" за срок от два месеца, за извършено административно нарушение на разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излагат аргументи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на така постановеното решение с искане, вместо него да се постанови друго, по същество, с което да се отмени изцяло обжалваното наказателно постановление. Жалбоподателят твърди, че мотивите изложени към решението на РС са необосновани, както и че е действал при крайна необходимост.

Ответникът по касационната жалбата Областна Дирекция на МВР, гр. Перник, сектор "Пътна полиция", редовно призована, не изразява становище по направеното оспорване и не изпраща представител.

Окръжна прокуратура, гр. Перник, чрез своя представител предлага решението да бъде отменено, тъй като районния съд не е ценил доказателствата, навеждащи на действия при крайна необходимост.

Административен съд, гр. Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, процесуално допустима е и подадена от страна в административно наказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата против решението на въззивния съд е основателна.

Настоящата инстанция няма да разглежда твърденията на касатора за действия при крайна необходимост, тъй като тези доводи са изтъкнати едва в хода на съдебното следствие. Настоящата инстанция намира, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на К. е допуснато съществено нарушение, довело до ограничаване правото му на защита. Административно наказателната отговорност е ангажирана по чл. 182, ал. 3, т. 4 от ЗДвП. Тази разпоредба е приложима само и единствено за водачи на МПС за обществен превоз на пътници и опасни товари. Тя е отделена от общата разпоредба на чл. 182 от ЗДвП и за нея, с оглед по-високата степен на опасност при управление на МПС, с което се превозват пътници и опасни товари е предвидена по-висока санкция, глоба и по-дълъг срок на лишаване от определени права. Критерият за разграничение хипотезите на чл. 182, ал. 3, т. 4 от ЗДвП и чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е единствено управлението на МПС за обществен превоз на пътници и опасни товари. За нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е предвидена глоба в по-нисък размер, докато по

текста/ приложим за водачи на МПС за превоз на пътници и опасни товари, освен двойния размер глоба е предвидено и лишаване от правоуправление. Видно от АУАН и обжалваното НП, в описателната част и на двата документа, на водача е вменено, управление на автобус – в наказателното постановление, докато в АУАН, също е описано автобус, но – "Пежо Боксер" . Нито в един от документите, цитирани по-горе не е описано, че моторното превозно средство е за обществен превоз на пътници и/или опасни товари, откъдето и нарушението да се третира, като такова по чл. 182, ал. 3 от ЗДвП. Нарушението е съществено, довело е до ограничаване правото на защита на нарушителя и поради това наказателното постановление следва да бъде отменено.

Районният съд, като е потвърдил обжалваното наказателно постановление, е постановил един незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен и делото да се реши по същество.

Водим от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

Отменя решение № 249/04.05.2010г., постановено по Н.А.Х.Д. № 202 по описа на Районен съд, гр. Перник за 2010г., като вместо него постановява :

Отменя наказателно постановление № 2196/13.11.2009г., издадено от Началник сектор "Пътна полиция" Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/